

عنوان مقاله:

مبانی اندیشه سیاسی امام ابوحنیفه در دفاع از قیامهای علویان (زید بن علی و ابراهیم بن عبدالله)

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات تقریبی مذاهب اسلامی، دوره 12، شماره 46 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

مسعود بهرامیان - دانشجوی دکتری تاریخ اسلام دانشگاه پیام نور

علی تفتیان - دانشجوی کارشناسی ادیان و مذاهب دانشگاه مذاهب اسلامی

خلاصه مقاله:

شرایط دشوار سیاسی و اجتماعی علویان در طول دوره امویان و عباسیان، حمایت افراد سرشناس را نسبت به قیامهای آنان دربر داشت. یکی از آن افراد، امام ابوحنیفه است. حیات سیاسی او، آکنده از وقایع سیاسی، از جمله انتقال قدرت از امویان به عباسیان و قیامهای علویان بود. ابوحنیفه، به دلیل اندیشه های اعتراضی و فساد حکومت های زمانه، هیچ گاه مناصب حکومتی را قبول نکرد. این مقاله با رویکرد توصیفی تحلیلی و با طرح این سوال که تعلق ابوحنیفه به فرقه مرجئه جبریه و حرمت اهل بیت (ع) در تعامل وی با قیامهای علویان چه تاثیری داشته است، مبانی اندیشه سیاسی و تعامل وی با قیامهای علویان را مورد بررسی قرار می دهد و حاصل تحقیق حاکی از این است که حمایت او از قیامهای علویان، نه به سبب داشتن مواضع شیعی؛ زیرا ابوحنیفه از قیامهای غیرشیعی نیز حمایت کرده است، بلکه به واسطه علاقه به خاندان نبوت، پرورش در محیط شیعی کوفه و تعلق به فرقه مرجئه جبریه می باشد که یکی از شاخه های فرقه مرجئه و معاند نظام حکومتی آن زمان بوده است.

کلمات کلیدی:

امام ابوحنیفه، امویان، شیعیان، قیامهای علویان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/862457>

